

Katalog wytycznych do Dialogu Terytorialnego dla gminy Starogard Gdański

Akceptuję

Data: 08.02.2019 r.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030

Status: Materiał do przekazania gminie Starogard Gdański

WYKAZ SKRÓTÓW

DT	Dialog Terytorialny
mpzp	miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
PZPWP	Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego
SWP	Samorząd Województwa Pomorskiego

WPROWADZENIE

- 1) Niniejszy Katalog Wytycznych stanowi proponowany zakres zagadnień do dyskusji w ramach Dialogu Terytorialnego podejmowanego między Zespołem Dialogu Terytorialnego Samorządu Województwa Pomorskiego a reprezentacją gminy – Zespołem Dialogu Terytorialnego Gminy Starogard Gdański, w związku z podjęciem przez Radę Gminy Starogard Gdański uchwały Nr LII/482/2018 z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański.
- 2) Katalog został przygotowany na podstawie Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, przyjętego uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2017 poz. 603).
- 3) Dialog Terytorialny (DT), zgodnie z zapisami *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*, jest jednym z instrumentów jego realizacji. Podejmowany jest pomiędzy przedstawicielami samorządu województwa i przedstawicielami samorządów gminnych oraz powiatowych, na etapie przystąpienia do sporządzania lub zmiany najważniejszych dokumentów planistycznych i rozwojowych¹. Pozwala na wypracowanie najlepszych rozwiązań dla obszaru objętego granicami danego dokumentu, godzących różne poglądy, koncepcje, punkty widzenia, a także priorytety rozwojowe.
- 4) Przystąpienie przez gminę do DT nie jest elementem procedury uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Może jednak przyczynić się do wcześniejszej identyfikacji rozwiązań niezgodnych z ustaleniami *Planu*.

1. Sytuacja wyjściowa gminy

- 1) Obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Starogard Gdański zostało przyjęte uchwałą Rady Gminy Starogard Gdański Nr XII/110/2015 z dnia 16 listopada 2015 r. (Plansza podstawowa – kierunki w załączniku).
- 2) Do głównych elementów kształtujących strukturę przestrzenną gminy Starogard Gdański, które w najistotniejszy sposób wpływają na sposób funkcjonowania całej gminy, oraz określają zasadnicze ramy jej potencjału rozwojowego (tzn. zarówno zasoby jak i ograniczenia) należą:
 - a) ukształtowanie terenu, rozmieszczenie form polodowcowych, warunki glebowe oraz przydatność rolnicza terenów, wpłynęły na historyczne rozmieszczenie osadnictwa oraz na zachowanie części terenów, jako zwartych kompleksów leśnych obejmujących:
 - pasmo Lasów Szpęgawskich, ciągnące się od Trzcińska do Owidza,
 - kompleks lasów pomiędzy rzeką Węgiermucą a Wierzycą, na północ od Lipinek Szlacheckich, ciągnący się aż do Klonówki, a w rejonie Barchnowych, przez dolinę Wierzycy łączący się z Lasami Szpęgawskimi,
 - kompleks leśny wokół Kręgu, zaczynający się na północy na prawym brzegu Wierzycy, i ciągnący się do miejscowości Stary Las;
 - b) istotne elementami strukturotwórcze:

¹ Dotyczy w szczególności studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i programów rozwoju powiatów.

- miasto Starogard Gdański, w kierunku którego schodzi się układ dróg, powodujący, że przejazd z północnej części gminy do południowej, czy też ze wschodniej do zachodniej, najczęściej odbywa się przez miasto,
- droga krajowa nr 22, droga wojewódzka nr 222 oraz linia kolejowa nr 203 Tczew – Kostrzyn (przez Starogard Gdański – Chojnice – Piłę);

c) ośrodki wiejskie o roli charakterystycznej dla gmin zlokalizowanych w strefie podmiejskiej, które pomimo znacznej wielkości, prawie nigdy nie tworzą funkcjonalnego centrum obszaru; wśród nich są wsie stanowiące tradycyjne ośrodki wiejskie, pełniące historycznie, dzięki zlokalizowanym tam parafiom, majątkom ziemskim, funkcje centrów administracyjnych, życia społecznego i gospodarczego, do których należą:

- Kokoszkowy – duża wieś, od samego zarania pełniąca ważną rolę w sieci osadniczej ziemi starogardzkiej (siedziba parafii, dużego majątku ziemskiego); dzisiaj jej struktura przestrzenna uległa deformacji, w związku z przebiegiem drogi wojewódzkiej nr 222 niszczącej założenie parkowo-pałacowe oraz wskutek rozwoju na południowo wschodnim fragmencie rozległego osiedla mieszkaniowego o cechach podmiejskich, które dodatkowo jest oddzielone od tradycyjnego centrum funkcjonalno-przestrzenną barierą wyżej wymienionej drogi,
- Nowa Wieś Rzeczna – duża wieś skupiona wokół wielkiego i dobrze rozwiniętego majątku ziemskiego; choć zdegradowany estetycznie, sam układ ruralistyczny przetrwał; pierwotnie nie odgrywała ważnej roli w sieci osadniczej (brak parafii), ale współcześnie sąsiedztwo miasta oraz drogi nr 22 silnie napędza jej rozwój obejmując nowe kompleksy zabudowy: przy granicy z miastem – osiedle mieszkaniowe, którego cechy niczym nie odbiegają od sąsiadującej zabudowy miejskiej oraz wzdłuż drogi nr 22 i w jej sąsiedztwie – obszary zabudowy usługowej, przemysłowej, często przemieszanej z mieszkaniową (obszary zupełnie amorficzne, jeżeli doszukiwać się w nich jakiegokolwiek układu przestrzennego),
- Rokocin – wieś zorganizowanego wokół pięknego i w miarę dobrze utrzymanego założenia parkowo-pałacowego; niestety częściowo jest ona rozdzielona przez przebieg drogi krajowej nr 22; na południe Rokocina tworzą się nowe, zupełnie oderwane od tego układu obszary osiedli mieszkaniowych, związane z osadnictwem podmiejskim, ciągnące się aż do granic obrębu Koteże,
- Owidz – wieś ukształtowana wokół dużego majątku ziemskiego; obecnie siedziba zespołu szkół średnich; sam układ wsi nie jest rozległy, ale też nie został zdegradowany; duże obszary osiedli mieszkaniowych lokują się w oderwaniu od niego, w kierunku wsi Barchnowy,
- inne ważne wsie, które historycznie tworzyły węzły sieci osadniczej i centra życia tego terytorium, to: Szpęgawsk, Klonówka, Jabłowo, Dąbrówka, Sumin,
- podrzędne wsie podmiejskie, które historycznie nie posiadały silnych elementów koncentrujących osadnictwo i funkcje usługowe, lub nie tworzących zwartego zagospodarowania, a dopiero w ostatnich latach są one przedmiotem intensywnego osadnictwa podmiejskiego; obejmują one następujące wsie: Janowo, Kolincz, Koteże,
- ostatnia grupa wsi podmiejskich to jednostki, które praktycznie tworzą się współcześnie lub są w fazie zaniku (wchłaniania przez miasto).

3) Według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r.² w gminie Starogard Gdański obowiązywały 124 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym 81 sporządzonych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Łączna powierzchnia gminy objęta mpzp wynosiła 5.607 ha, co stanowi 28,58% powierzchni gminy. Struktura przeznaczenia terenów objętych mpzp:

a) 40,3% rola, w tym zabudowa zagrodowa,

² Badanie 1.02.04(17) Lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, prowadzone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, zgodnie z Programem Badań Statystyki Publicznej (GUS).

- 4) Zasadniczym wyzwaniem gminy jest sprostanie pozytywnym perspektywom demograficznym. Wg *Prognozy ludności gmin na lata 2017 – 2030*, opracowanej w oparciu o długoterminowe założenia *Prognozy ludności Polski na lata 2014 – 2050* oraz *Prognozy dla powiatów i miast na prawie powiatu na lata 2014 – 2050*, liczba ludności gminy Starogard Gdański do roku 2030 będzie wzrastać i w roku 2030 będzie o ponad 17,3% wyższa niż w roku 2016. Istotnym uwarunkowaniem prognozowanych przekształceń demograficznych będzie wzrost liczby ludności w każdej z grup wieku, a w szczególności w wieku przedprodukcyjnym (o 11,3%) oraz prawie dwukrotny wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym (86,2%). Wyzwaniem jest więc zarówno dostosowanie katalogu usług publicznych w zakresie infrastruktury społecznej do potrzeb dzieci (żłobki, przedszkola i szkoły), a przede wszystkim osób w wieku poprodukcyjnym (opieka społeczna, polityka senioralna), ale także dobre zorganizowanie systemu lokalnego transportu zbiorowego sprawnie powiązanego z regionalnym transportem zbiorowym.

2. Wytyczne do dyskusji w ramach DT

- 1) Poniższe zagadnienia proponowane do podjęcia w ramach DT z samorządem gminy Starogard Gdański wynikają bezpośrednio z treści *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*. Zostały one ujęte w ramach poszczególnych kierunków polityki przestrzennego zagospodarowania województwa. Należą do nich³:

1.1.	Kształtowanie struktur sieci osadniczej zgodnie z wymogami ładu przestrzennego
1.1.3.	Zasada kształtowania miejskich obszarów funkcjonalnych, poprzez prowadzenie spójnej polityki przestrzennej i wzmacnianie wzajemnych powiązań (m.in. organizacyjnych, instytucjonalnych i infrastrukturalnych) na obszarach miast rdzeniowych oraz gmin w zasięgu ich funkcjonalnego otoczenia, z uwzględnieniem: Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Starogardu Gdańskiego (USTALENIE).
1.1.4.	Zasada pierwszeństwa wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania oraz ograniczania rozwoju osadnictwa na terenach otwartych (USTALENIE).
1.1.5.	Zasada kształtowania zwartych przestrzennie jednostek osadniczych, minimalizująca terenochłonność oraz potrzeby związane z ich obsługą, ograniczająca ich negatywny wpływ na środowisko oraz sprzyjająca rozwijaniu więzi społecznych (USTALENIE).
1.1.6.	Zasada planowania wielofunkcyjnych jednostek osadniczych, polegająca na integracji przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o różnym (ale niekonfliktowym) przeznaczeniu, uwzględniająca rozwój programu adekwatnego do wielkości i rangi danej jednostki lub jej części oraz minimalizująca potrzeby transportowe związane z przemieszczaniem w relacjach: dom-praca-usługi.
1.1.8.	Zasada prowadzenia stabilnej polityki przestrzennej, określającej długofalowe kierunki rozwoju – jako istotnego warunku minimalizowania konfliktów przestrzennych i budowania zrównoważonych struktur poprzez m.in.: 2) zachowanie spójności polityki formułowanej na poziomie gminnym i ponadlokalnym, w tym w ramach obszarów funkcjonalnych lub powiatów; 3) zachowanie aktualności i kompleksowości dokumentów planistycznych, w tym sukcesywne, całościowe aktualizowanie studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz sporządzanie miejscowych planów dla obszarów obejmujących całościowe jednostki osadnicze, w powiązaniu z kontekstem otoczenia; 4) jednoznaczne określanie przeznaczenia poszczególnych terenów w celu efektywnego wykorzystania ich potencjałów.
1.1.9.	Zasada krystalizacji sieci osadniczej w strefach podmiejskich, w szczególności na obszarach rozproszonej, monofunkcyjnej zabudowy mieszkaniowej, polegająca na wzmacnianiu rangi wybranych miejscowości-ośrodków krystalizacji, spełniających następujące kryteria: 1) dobrych uwarunkowaniach związanych z dostępnością transportem zbiorowym;

³ Katalog zawiera także te ustalenia, które kontekstowo się wiążą z wytycznymi.

	2) posiadających potencjał do rozwoju funkcji usługowych, które będą w stanie zaspokoić potrzeby mieszkańców z ich bezpośredniego otoczenia.
1.1.10.	Zasada efektywnej i sprawnej obsługi struktur osadniczych transportem zbiorowym, rozumiana jako: 1) racjonalizacja polityki w zakresie transportu zbiorowego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych obszarów; 2) dowiązywanie linii komunikacyjnych transportu zbiorowego, na których jest planowane wykonywanie przewozów (powiatowych, gminnych) o charakterze użyteczności publicznej do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych położonych w ciągu linii kolejowych, na których samorząd województwa organizuje wojewódzkie przewozy pasażerskie.
1.1.11.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających dobre ekologiczne warunki życia, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych; 2) zachowania i kształtowania zielonej infrastruktury, w tym zapewnienia udziału (lub/i dostępu do) terenów zieleni i powierzchni biologicznie czynnej proporcjonalnie do przyrostu zainwestowania (w tym zwiększającej się liczby mieszkańców); 3) ograniczeń wynikających ze szczególnych uwarunkowań związanych z: a) sąsiedztwem istniejących lub rozwijających się funkcji mogących mieć istotny wpływ: na jakość powietrza, klimat akustyczny i aerosanitarny, narażenie na drgania i wibracje oraz szkodliwe promieniowanie oraz oddziaływanie pól elektromagnetycznych, z zachowaniem standardów wynikających z obowiązujących norm; b) potrzebami ochrony zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, c) ryzykiem wystąpienia powodzi i następstw klimatycznych, d) zagrożeń morfodynamicznych. <u>Na obszarze gminy wyznaczono kilka obszarów predysponowanych do potencjalnego wystąpienia ruchów masowych, ponadto we wschodniej części gminy, w rejonie rzeki, zidentyfikowano miejsca osuwisk.</u>
1.1.12.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających wysoką jakość przestrzeni zurbanizowanej, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych; 2) rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych dostosowanych do istniejących uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych, w tym poszanowania tożsamości kulturowej istniejących struktur, poprzez zachowanie: a) czytelności historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych, b) układu rozplanowania, intensywności, skali, formy i proporcji oraz rozwiązań materiałowych zabudowy, charakterystycznych dla określonej jednostki osadniczej (w tym jej rangi) i lokalnej tradycji budowlanej, c) specyficznych historycznych elementów zagospodarowania (w tym oryginalnych urządzeń i rozwiązań z zakresu techniki i infrastruktury, historycznych urządzonych terenów zielonych, parków i zbiorników wodnych).
1.1.13.	Zasada kreowania wysokiej jakości przestrzeni publicznych: 1) sprzyjających integracji społecznej i budowaniu lokalnej tożsamości; 2) projektowanych i realizowanych z zapewnieniem najwyższych standardów w zakresie funkcjonalności (w tym bezpieczeństwa użytkowania oraz dostosowania do potrzeb wszystkich użytkowników) i estetyki, mających istotny wpływ na atrakcyjność osiedleńczą i inwestycyjną ośrodków;

	3) projektowanych i realizowanych z zastosowaniem zróżnicowanych form architektonicznego wyrazu – sprzyjających dobrej orientacji w przestrzeni oraz tworzeniu efektu <i>genius loci</i> (niepowtarzalności miejsca); 4) tworzących spójne systemy funkcjonalne i kompozycyjne, adekwatnie do skali poszczególnych struktur (zarówno w odniesieniu do osiedli, dzielnic, jak i całych miejscowości i miast). <i>(obiekty zabytkowe, takie jak: Kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Św. w Dąbrówce, Zespół pałacowo-parkowy (pałac i park) w Nowej Wsi Rzeczej, Zespół dworsko – pałacowy w Rokocinie, Zespół pałacowo-parkowy (pałac i park) w Szpęgawsku)</i>
1.2.	Kształtowanie wysokiej jakości środowiska mieszkaniowego
1.2.2.	Zasada określania w planowaniu lokalnym standardów dostępności przestrzennej do podstawowych usług publicznych jako obowiązującego programu zagospodarowania terenów mieszkaniowych, określającego: 2) maksymalne parametry dotyczące zasięgu ich obsługi (odległości liczone np. jako czas dojścia pieszo do miejsc świadczenia tych usług); 3) minimalny wskaźnik rezerwy terenowej z przeznaczeniem na zielen ogólnodostępną o funkcjach rekreacyjnych i ekologicznych.
1.2.3.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do infrastruktury technicznej (w szczególności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz energetycznej) warunkującej poziom życia zgodny ze współczesnymi standardami cywilizacyjnymi, przy czym: 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków należy uwzględnić: b) analizę potrzeb i możliwości racjonalizacji wykorzystania istniejących zasobów wód podziemnych w celu zmniejszenia liczby ujęć i zwiększenia stopnia koncentracji systemów zaopatrzenia w wodę, c) dążenie do rozszerzenia zasięgu obsługi systemów zaopatrzenia w wodę, w celu objęcia nimi 100% mieszkańców jednostek osadniczych, <i>(70,4 % mieszkańców gminy ma dostęp do sieci wodociągowej)</i> d) dążenie do objęcia systemami zbiorczej kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków 100% mieszkańców obszarów miejskich oraz 75% mieszkańców obszarów wiejskich (...), <i>(42,64 % mieszkańców gminy ma dostęp do kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków)</i> w przypadku braku możliwości osiągnięcia ww. parametrów poza granicami aglomeracji ściekowych dopuszcza się stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków; 2) w zakresie dostaw energii elektrycznej należy uwzględnić: a) możliwości zastosowania generacji rozproszonej opartej na małych jednostkach wytwórczych energii elektrycznej i ciepła, produkowanych w skojarzeniu.
1.2.8.	Zasada tworzenia przestrzennych warunków dla rozwoju mobilności pieszej i rowerowej na terenach mieszkaniowych (...), w tym: 1) kształtowania przestrzeni publicznych zapewniających swobodę i bezpieczeństwo przemieszczania się pieszego, m.in. poprzez uwzględnienie stref ograniczonego lub uspokojonego ruchu samochodowego, w skali adekwatnej do rozmiarów i charakteru konkretnej przestrzeni; 3) planowania i realizacji przebiegu tras rowerowych o charakterze uniwersalnym (służących zarówno podróżom rekreacyjnym, jak i codziennym dojazdom do pracy, miejsc edukacji i usług) w sąsiedztwie głównych źródeł i celów ruchu rowerowego; 4) planowania i realizacji dojazdowych tras rowerowych o długości od 2 do 5 km wzdłuż dróg wojewódzkich i powiatowych, pozwalających na powiązanie jednostek osadniczych bezpośrednio z celami codziennych dojazdów do szkoły, pracy i usług lub przystanków i węzłów transportu zbiorowego, mogących stanowić jeden z etapów tych podróży.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.2.:	

1. Budowa, rozbudowa i modernizacja obiektów infrastruktury podstawowych usług publicznych w dostosowaniu do: 1) zidentyfikowanych deficytów w ramach istniejących terenów mieszkaniowych, 2) potrzeb rozwojowych, proporcjonalnie do planów związanych z rozwojem istniejących, a także otwieraniem nowych terenów zabudowy mieszkaniowej. 2. Budowa, rozbudowa i modernizacja sieci i urządzeń wodociągowych (np. ujęcia wody, stacje uzdatniania) zapewniających dostawę wody pitnej o odpowiedniej jakości. 3. Budowa, rozbudowa i modernizacja systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych. 4. Określanie wariantowych przebiegów obwodnic lub obejść miejscowości o dużym udziale ruchu tranzytowego na drogach krajowych i wojewódzkich. 7. Budowa infrastruktury rowerowej dowiązującej sieć ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych transportu zbiorowego. 8. Sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarach położonych wzdłuż dróg krajowych i wojewódzkich zarezerwowanych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin pod funkcje mieszkaniowe, z zapewnieniem odpowiedniej obsługi komunikacyjnej tych terenów (ograniczenie budowy pojedynczych zjazdów z tych dróg) oraz utrzymaniem funkcji drogi.	
1.3.	Racjonalizacja rozmieszczenia oraz poprawa dostępności infrastruktury społecznej i usług publicznych w tym zakresie
1.3.1.	Zasada zapewnienia w planowaniu strategicznym i przestrzennym minimalnego programu usług publicznych, właściwego dla rangi oraz obszaru obsługi poszczególnych ośrodków, rozszerzanego o kolejne elementy, zgodnie z przyjętą hierarchią sieci osadniczej: 2) ośrodki lokalne, koncentrujące w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca zamieszkania usługi podstawowe w zakresie: a) edukacji i zorganizowanej opieki nad dziećmi do lat trzech (klub dziecięcy, żłobek, przedszkole oraz inne formy wychowania przedszkolnego, szkoła podstawowa wraz z bazą sportową), b) ochrony zdrowia (przychodnia/gabinet podstawowej opieki zdrowotnej), c) kultury (świetlica, dzielnicowy/wiejski dom kultury, biblioteka), d) sportu i rekreacji (place zabaw, urządzone tereny zieleni, boiska wielofunkcyjne), e) pomocy i integracji społecznej (środowiskowy dom samopomocy, dzienny dom pobytu, dom pomocy społecznej, świetlica środowiskowa, punkt konsultacyjny, centrum interwencji kryzysowej), f) poradnictwa obywatelskiego oraz aktywizacji społecznej (punkt doradztwa obywatelskiego, dom sąsiedzki, uniwersytet trzeciego wieku).
1.3.2.	Zasada lokalizacji obiektów, urządzeń i placówek (instytucji) usług publicznych z uwzględnieniem: 1) dobrej dostępności transportem zbiorowym (w sąsiedztwie węzłów i przystanków transportu zbiorowego); 2) racjonalnego wykorzystania istniejącego zaplecza infrastrukturalnego; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych; 4) możliwości ekonomicznych podmiotów odpowiedzialnych za organizację tych usług.
1.3.4.	Zasada lokalizacji podstawowych usług publicznych z uwzględnieniem: 1) zapewnienia możliwie najmniejszych odległości pomiędzy infrastrukturą podstawowych usług publicznych a miejscem zamieszkania, warunkujących bezpieczeństwo i wysoką jakość środowiska mieszkaniowego; 2) zapewnienia dostępu do infrastruktury podstawowych usług publicznych, jako jednego z podstawowych warunków dla otwierania nowych terenów mieszkaniowych; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych (w tym struktury wieku) oraz wielkości i rozmieszczenia jednostek mieszkaniowych; 4) współpracy międzygminnej w obszarach położonych na styku gmin.

1.4.	Zapobieganie i ograniczanie skutków powodzi oraz innych zagrożeń naturalnych
1.4.1.	Zasada dostosowywania przeznaczenia, sposobu i intensywności zagospodarowania terenu na obszarach występowania do charakteru, skali i rodzaju zagrożeń naturalnych, (...). <i>Na terenie gminy Starogard Gdański zagrożenie powodziowe występuje wzdłuż całego przebiegu rzeki Wierzycy, w tym w szczególności w rejonie miejscowości Linowiec i Owidz; z uwagi na budowę geologiczną wyznaczono szereg obszarów potencjalnie predysponowanych do wystąpienia ruchów masowych (w szczególności wzdłuż dolin cieków).</i>
1.4.3.	Zasada dostosowywania stopnia i sposobu zabezpieczenia przeciwpowodziowego do charakteru, funkcji, przeznaczenia oraz istniejącego zagospodarowania terenu.
1.4.4.	Zasada realizacji nowej infrastruktury przeciwpowodziowej wówczas, gdy zagrożenia powodziowego nie można ograniczyć przez działania nietechniczne.
1.4.6.	Zasada wyprzedzającej lub równoległej budowy na terenach zabudowywanych urządzeń odbierających lub retencjonujących wody opadowe i roztopowe.
1.4.10.	Zasada ochrony ekosystemów wodnych i innych istotnych dla retencji naturalnej – przez zachowanie i odtwarzanie naturalnych ekosystemów (w tym mokradeł i torfowisk, łąk i lasów nadrzecznych, śródlęśnych zbiorników wodnych, starorzeczy), renaturalizację cieków i wód stojących.
2.1.	Efektywne i bezpieczne wykorzystanie zasobów przestrzeni przez gospodarkę
2.1.3.	Zasada strefowania zagospodarowania przestrzennego (rozdzielenia funkcji, przeznaczenia i intensywności zagospodarowania terenów, w szczególności o charakterze konfliktogennym) na obszarach ochrony przyrody i w ich otulinach, minimalizującego negatywne oddziaływania aktywności gospodarczej na różnorodność biologiczną.
2.1.5.	Zasada priorytetu wykorzystania pod działalność gospodarczą terenów wcześniej zainwestowanych oraz przywracania wartości użytkowej terenom zdegradowanym i zdewastowanym.
2.1.11.	Zasada przeznaczania gruntów ornych o najniższej przydatności rolniczej oraz zrekultywowanych gruntów przemysłowych, pogórnich i powojennych na cele leśne lub pod uprawy roślin energetycznych. <i>(kompleksy glebowe: żytńi słaby (6) – 2538,75 ha, żytńi najniższy (7) – 1029,66 ha, zbożowo-pastewny słaby (9) – 88,80 ha, gleby orne przeznaczone pod użytki zielone (14) – 21,96 ha)</i>
2.1.17.	Zasada lokalizacji funkcji gospodarczych, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na stan powietrza, przy uwzględnieniu tła zanieczyszczenia atmosfery, uwarunkowań topograficznych i klimatycznych (rzutujących na wielkość, kierunki i zasięg rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń) oraz rozmieszczenia terenów uzdrowiskowych i mieszkaniowych.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.1.:	
1. Ponowne wykorzystanie terenów zdegradowanych i przemysłowych na funkcje i cele zgodne z lokalnymi uwarunkowaniami i potrzebami – z uwzględnieniem możliwości przywrócenia lub ukształtowania nowych funkcji, w tym także ekologicznych. 2. Przeciwdziałanie erozji gleb przez utrzymanie trwałych użytków zielonych i lasów glebochronnych lub odpowiednie do potencjału siedliska zadarnianie i zalesianie użytków rolnych położonych na stokach o nachyleniu powyżej 12°. 3. Przeciwdziałanie zjawiskom suszy glebowej (rolniczej) - oparte na zachowaniu, kształtowaniu i odtwarzaniu śródpolnych zadrzewień, małych cieków, śródpolnych oczek wodnych i terenów podmokłych wraz z otaczającą je roślinnością oraz układów melioracyjnych o znaczeniu historycznym, w szczególności w rejonach wielkoobszarowej gospodarki rolnej. 6. Rekultywacja terenów poskładowych, poeksploatacyjnych i powierzchniowo zdegradowanych, z uwzględnieniem możliwości przywrócenia lub ukształtowania nowych funkcji przyrodniczych.	

2.2.	Kształtowanie struktur przestrzennych umożliwiających tworzenie nowych i trwałych miejsc pracy
2.2.2.	Zasada rozwoju terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą, w tym usługową): 1) wykorzystujących w pierwszej kolejności tereny zainwestowane gospodarczo (<i>brown field</i>), w tym poprzemysłowe, pokolejowe, powojenne oraz popegeerowskiej zabudowy gospodarczej; 2) w nowych lokalizacjach (<i>green field</i>) dopiero w przypadku wyczerpania zasobów przestrzeni możliwych do ponownego zagospodarowania (<i>brown field</i>), szczególnie terenów zdegradowanych, lub w sytuacji braku terenów o odpowiednich parametrach i uwarunkowaniach formalno-prawnych, przy czym zainwestowanie to musi uwzględniać wymogi ładu przestrzennego i wynikać z uzasadnionej potrzeby; 3) w bezpośrednim zasięgu oddziaływania istniejących kompleksów przemysłowych; 4) odpowiednio powiązanych z układem drogowym i kolejowym; 6) posiadających odpowiednią powierzchnię umożliwiającą wyznaczenie terenów zieleni buforowej, minimalizującej negatywne oddziaływanie tych terenów na obszary sąsiednie (np. w celu zmniejszenia zagrożenia hałasem).
2.2.3.	Zasada planowania strategicznych terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą i usługową), co oznacza, że powinny one: 1) mieć co najmniej 20 ha powierzchni jako zwarty teren (z możliwością przyłączania obszarów sąsiednich w przyszłości), umożliwiając lokalizację różnorodnych funkcji gospodarczych; 2) dla zwiększania potencjału inwestycyjnego i wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej w miarę możliwości tworzyć komplementarną całość w powiązaniu z istniejącymi terenami zabudowy produkcyjnej lub usługowej; 3) być korzystnie położone względem infrastruktury transportowej, przez ich zlokalizowanie: a) w maksymalnej odległości do 3 km od węzła drogowego w ciągu autostrady (A) lub drogi ekspresowej (S), b) w maksymalnej odległości do 1 km od pozostałych dróg krajowych i wojewódzkich klas G i GP, przy uwzględnieniu konieczności ochrony funkcji drogi; 4) być kompleksowo wyposażone w infrastrukturę techniczną (systemy wodnokanalizacyjne, zasilanie w energię elektryczną o odpowiednich parametrach), lub z możliwością jej rozbudowy i przyłączenia do istniejących sieci (przy założeniu jej odpowiedniej przepustowości i parametrów zasilania), a także z możliwością powiązania z systemem dróg publicznych; 5) posiadać sprecyzowany profil zainwestowania gospodarczego, uwzględniający uwarunkowania i ograniczenia społeczne, środowiskowe, gospodarcze miejsca i jego otoczenia, w szczególności o funkcji mieszkaniowej.
2.3.	Wzmacnianie całorocznej i atrakcyjnej oferty turystycznej w oparciu o zasoby i walory przyrodniczo-kulturowe, krajobrazowe i funkcje metropolitalne
2.3.3.	Zasada przeciwdziałania nadkoncentracji zainwestowania, prowadzącej do dewaloryzacji środowiska.
2.3.4.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania rekreacyjnego i wypoczynkowego, realizowana między innymi przez: 3) tam, gdzie nie uniemożliwiają tego warunki naturalne, zapewnienie dostępności strefy brzegowej zbiorników wodnych wykorzystywanych turystycznie, poprzez traktowanie jej jako przestrzeni publicznej, wolnej od trwałego zainwestowania, niebędącego urządzeniami rekreacji; 4) unikanie zainwestowania przeciwległych brzegów jezior; 5) unikanie zainwestowania na osiach widokowych i innych eksponowanych punktach w krajobrazie; 6) ochronę atrakcyjnych form krajobrazowych przed zainwestowaniem;

	7) zapewnienie wizualno-akustycznych stref buforowych między jednostkami zainwestowania rekreacyjnego; 8) udostępnianie turystyczne cennych struktur przyrodniczych (tam, gdzie to nie koliduje z celami ochrony przyrody) przez zapewnienie odpowiedniej infrastruktury o charakterze informacyjno-edukacyjnym.
2.3.6.	Zasada poszanowania funkcji ekosystemowych i przestrzegania reżimów formalnej ochrony obszarów leśnych lub akwenów wodnych przy ich przeznaczaniu i wykorzystaniu na cele rekreacyjne, w szczególności w obszarach funkcjonalnych miast. <i>(Jez. Godziszewskie, Jez. Zduńskie, Jez. Szpegawskie, Jez. Rywałdzkie, Jez. Sumińskie, Jez. Płaczewo)</i>
2.3.7.	Zasada kształtowania zintegrowanej i kompleksowej sieci szlaków turystycznych: 1) integrujących obszary przyrodniczo-krajobrazowe, kulturowe i wypoczynkowe województwa; 2) wyposażonych w infrastrukturę turystyczną (np. punkty odpoczynku) oraz zaplecze (np. bazę noclegową, miejsca parkingowe); 3) posiadających strukturę hierarchiczną i łączących się w sieć o zasięgu międzyregionalnym i międzynarodowym jeśli warunki naturalne na to pozwalają (szlaki rowerowe); 4) zaspokajających potrzeby różnych grup użytkowników niezależnie od stopnia ich sprawności fizycznej; 5) ograniczających negatywne oddziaływanie nieorganizowanego i masowego ruchu turystycznego na zasoby i walory środowiska; 6) wpisujących się w ideę regionalnych i sieciowych produktów turystycznych 7) ukształtowanych z wykorzystaniem spójnego sposobu zagospodarowania na szlakach znajdujących się na obszarach dwóch lub więcej województw.
2.3.8.	Zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, na które składają się: międzyregionalna trasa nr 12 (Trasa Zamków Polski Północnej) oraz regionalne trasy nr 117, 122 i 123 (USTALENIE).
2.3.9.	Zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych szlaków wodnych śródlądowych kajakowych na systemach rzecznych Wierzycy (USTALENIE).
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.3.: 1. Rozwijanie całorocznej infrastruktury turystyki prozdrowotnej i uzdrowiskowej, w oparciu m.in. o właściwości lecznicze zasobów środowiska (np. korzystny mikroklimat, ...). 2. Wyznaczanie, budowa i modernizacja ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych. 3. Rozwijanie zagospodarowania turystycznego szlaków kajakowych przez budowę i modernizację pól biwakowych (m.in. urządzenie i wyposażanie w sanitariaty, suszarnie dla kajaków, przyłącza energetyczne i oświetlenie), stanic oraz punktów etapowych, miejsc wodowania i wyjmowania kajaków, miejsc przenoski przy przeszkodach oraz kompleksowe oznakowanie szlaków i dojazdów do przystani. <i>(Przystań kajakowa i pole biwakowe w Kregskim Młynie, Przystań i pole biwakowe w Żabnie, Przenoska przez elektrownię wodną w Nowej Wsi Rzecznej, Przystań przy grodzisku w Owidzu koło Starogardu Gdańskiego, Przenoska przy elektrowni wodnej Owidz, Przenoska przy elektrowni wodnej Kolincz, Przenoska i pole biwakowe przy elektrowni wodnej Klonówka)</i> 4. Wykorzystanie turystyczne zasobów i walorów kulturowych regionu przez rozwój infrastruktury turystycznej w miejscowościach położonych na szlakach kulturowych, w tym Szlaku zabytków hydrotechniki (Owidz).	
2.4.	Kształtowanie racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej
2.4.1.	Zasada kształtowania struktury ponadregionalnej i regionalnej sieci transportowej województwa w oparciu o następujące korytarze transportowe: 1) ponadregionalne: c) południowy (Tczew – Starogard Gdański – Chojnice) (USTALENIE).
2.4.3.	Zasada hierarchizacji węzłów i połączeń w sieci transportowej według jej ważności dla

	dostępności zewnętrznej i wewnętrznej województwa, gdzie infrastrukturę drogową szczególnie ważną dla dostępności zewnętrznej i wewnętrznej województwa tworzą m.in. drogi: - połączenia szczególnie ważne dla dostępności zewnętrznej województwa obejmują: - drogi nr: A1 (Rusocin – Toruń – Łódź – Gliwice – gr. państwa), nr 22 (gr. państwa – Gorzów Wielkopolski – Człuchów – Chojnice – Starogard Gdański – Malbork – Elbląg – gr. państwa), - linie kolejowe: nr 203 (Tczew – Kostrzyn), - infrastrukturę drogową szczególnie ważną dla dostępności wewnętrznej województwa tworzą drogi: - nr 222 (droga nr S6 (OZT) - Straszyn - Starogard Gdański - Skórcz), - nr 229 (odcinek: droga nr 222 Jabłowo - droga nr A1 - Pelplin – droga nr 91 Rudno); - połączenia kolejowe szczególnie ważne dla dostępności wewnętrznej województwa obejmują linie: - nr 203 (odcinek: Tczew – Starogard Gdański - Chojnice – Człuchów).
2.4.4.	Zasada hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych: - według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi: - autostrady (A) – droga A1, - dróg głównych ruchu przyspieszonego (GP) – droga nr 22, - dróg głównych (G) - droga nr 222 (odcinek: droga nr S6 (OZT) węzeł „Gdańsk Południe” – Trąbki Wielkie - Jabłowo), nr 229 (odcinek: droga nr 222 Jabłowo – droga nr A1 węzeł „Pelplin” - droga nr 91 Rudno), - dróg zbiorczych (Z) obejmujących pozostałe odcinki dróg wojewódzkich w granicach województwa (DW 222); - z zachowaniem zasad szczegółowych: - dla dróg klasy G i Z na wniosek zarządcy drogi można przyjąć wyższą klasę, - w przypadku zmiany przebiegu drogi (np. po wybudowaniu obwodnicy) ważność połączenia należy przenieść na odcinek o nowym przebiegu, a na odcinku o dotychczasowym przebiegu dokonać korekty klasy drogi w dostosowaniu do jej rzeczywistego charakteru i standardu technicznego (np. zmiana klasy G na Z), - dla dróg wojewódzkich położonych na granicy dwóch województw obowiązuje klasa drogi ustalona w województwie, na terenie którego znajduje się dłuższy odcinek tej drogi. (USTALENIE).
2.4.6.	Zasada kształtowania sieci drogowej z zachowaniem wymagań w zakresie: - hierarchizacji sieci drogowej wynikającej z dopasowania do siebie kategorii i klas łączących się dróg, - regulacji dostępu do drogi, w tym normatywnych odległości węzłów drogowych przy lokalizacji dodatkowych węzłów w ciągach dróg klasy A, (...), GP i G; - użytkowania drogi zgodnie z jej przeznaczeniem, głównie poprzez oddzielanie od siebie ruchu lokalnego i tranzytowego, - ochrony przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko i kompensacji przyrodniczej; - minimalizacji kosztów dostępu i emisji zanieczyszczeń w przypadku obsługi terenów rozwoju osadnictwa; - oddziaływania planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego.
2.4.8.	Zasada kształtowania infrastruktury transportowej wspierającej rozwój transportu niezmotoryzowanego i integracji transportu w ośrodkach lokalnych i subregionalnych oraz węzłach integracyjnych poprzez budowę: dojazdowych tras rowerowych (2-5 km) w obrębie obszarów funkcjonalnych tych ośrodków i węzłów;

	3) infrastruktury drogowej, w tym przystankowej, dla obsługi linii lokalnego transportu autobusowego.
2.4.9.	Zasada kształtowania struktury regionalnego zespołu lotnisk i lądowisk w oparciu o: 3) pozostałe lądowiska. <u>lądowisko Linowiec</u>
2.5.	Zwiększanie stopnia bezpieczeństwa energetycznego i sprawności systemów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i ciepłej, gazu, ropy naftowej oraz produktów ropopochodnych
2.5.3.	Zasada preferowania lokalizacji instalacji do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na obszarach i w miejscach o największym potencjale zasobowym, przy uwzględnieniu konieczności eliminowania lub maksymalnego ograniczania zagrożeń i negatywnego oddziaływania tej infrastruktury na środowisko, w tym na bioróżnorodność, powiązania przyrodnicze, walory krajobrazowe oraz zdrowie ludzi, w tym: 1) małych elektrowni wodnych na już istniejących obiektach piętrzących; <u>EW Lubkowo na Piesienicy, EW Wierzyca na Piesienicy, EW Owidz na Wierzycy, EW Kolincz na Wierzycy, EW Klonówka na Wierzycy</u> 2) siłowni wiatrowych wszędzie tam, gdzie brak przeciwwskazań wynikających z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, krajobrazu kulturowego oraz bezpieczeństwa i obronności państwa, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów odrębnych; <u>MPZP fragmentu wsi Owidz, Barchnowy, Janowo, gm. Starogard Gdański</u> 3) instalacji na biomasę i biogaz na terenach wiejskich, w tym: a) drewno odpadowe - w powiatach: (...), starogardzkim, (...), b) słomy odpadowej z rolnictwa - w powiatach: (...), starogardzkim, (...), c) siana odpadowego z rolnictwa - w powiatach: (...), starogardzkim, (...), d) odpadów z hodowli i przetwórstwa rolno-spożywczego - w powiatach: (...), starogardzkim, (...), e) z plantacji roślin energetycznych - w powiatach: (...), starogardzkim, (...), 4) instalacji na biomasę i biogaz w oparciu o składowiska odpadów komunalnych oraz duże oczyszczalnie ścieków; <u>RIPOK Stary Las</u> 5) instalacji słonecznych, w tym: a) z kolektorów słonecznych - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, b) z systemów fotowoltaicznych (farm) - w obrębie kompleksów najślabszych gruntów rolnych o powierzchni co najmniej 1 ha i gruntach zrekultywowanych na cele inne niż rolnicze i leśne, c) z systemów fotowoltaicznych (instalacje na budynkach) - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, na potrzeby własne;
2.5.4.	Zasada rozmieszczenia obszarów pod lokalizację biogazowni (z wyłączeniem biogazowni rolniczych) o mocy powyżej 0,5 MW z uwzględnieniem ich strefy ochronnej o nie mniejszej niż 300 metrów od istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej, z uwzględnieniem warunków wietrznych. Każde odstępstwo (in minus) od wyżej określonej odległości wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (USTALENIE).
2.5.6.	Zasada eliminowania lub maksymalnego ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, walory krajobrazu i bezpieczeństwo ludności, obiektów liniowej i punktowej infrastruktury systemów przesyłu i magazynowania gazu, ropy naftowej i produktów naftowych. <u>Planowana linia 400 KV Gdańsk Przyjaźń - Pelplin - Grudziądz Węgrowo i likwidacja linii 220 kV Bydgoszcz Jasiniec - Gdańsk Leżno</u>

2.5.11.	Zasada uwzględniania w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb bezpieczeństwa energetycznego przez m.in.: 1) rezerwowanie pasów terenów wolnych od zabudowy i przeszkód terenowych dla projektowanej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej, a na etapie jej eksploatacji zapewniających dostęp do sieci i urządzeń energetycznych; 2) określanie ograniczeń w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w pobliżu projektowanej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej oraz źródeł produkcji energii elektrycznej i ciepłej.
3.1.	Zachowanie i odtwarzanie zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności
3.1.1.	Zasada zachowania i kształtowania spójności regionalnego systemu ekologicznego, w skład którego wchodzi istniejące obszary chronione oraz obszary potencjalne do objęcia ochroną (cenne przyrodniczo), a także system płatów i korytarzy ekologicznych, który tworzą: 1) korytarz regionalny: Doliny Wierzycy, 3) korytarze subregionalne w tym m. in.: otoczenia Doliny Szpegawy i otoczenie Dolin Janki, Bielicy i Strugi Młyńskiej (USTALENIE).
3.1.2.	Zasada kształtowania zagospodarowania przestrzennego w dostosowaniu do specyfiki obszaru i przedmiotu ochrony wartości przyrodniczych i krajobrazowych, wynikających z funkcji i reżimu ochronnego obszarów będących: 1) formami ochrony przyrody – należy stosować zasady wynikające z dokumentów je ustanawiających oraz planów zadań ochronnych i planów ochrony (jeśli takie obowiązują) dla obszarów: Natura 2000, (...), obszarów chronionego krajobrazu; 2) lasami – należy stosować zasady wynikające z planów urządzania lasów; 3) dolinami rzek - należy uwzględniać potrzeby zachowania ciągłości łączności ekologicznej i migracji zwierząt (w postaci pozostawiania niezagospodarowanych fragmentów dna doliny i jej zboczy, posiadających łączność ekologiczną z pozostałą częścią doliny); 4) terenami podmokłymi – należy zapewnić trwałość istnienia ekosystemów poprzez wykluczenie ich z zagospodarowania zmieniającego funkcje i sposób użytkowania.
3.1.3.	Zasada zachowania ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej ekosystemów leśnych i dolinnych (zwłaszcza w obszarach korytarzy ekologicznych) w miejscach przecięcia z infrastrukturą transportową o charakterze barier antropogenicznych – w szczególności dróg klas: A, S i GP oraz linii kolejowych – za pomocą wyznaczania i budowy przejść dla zwierząt oraz stosowania nietransparentnych ekranów osłonowych na trasach migracji ptaków (USTALENIE).
3.1.4.	Zasada bezwzględnej zachowania trwałości gruntów leśnych oraz naturalnych cieków i zbiorników wodnych, w granicach korytarzy ekologicznych, przy zachowaniu ich dotychczasowego gospodarczego wykorzystania, z uwzględnieniem uzasadnionej potrzeby ich przeznaczenia na cele publiczne (USTALENIE).
3.1.5.	Zasada priorytetu ekologicznego – polegająca na stosowaniu rozwiązań techniczno-przestrzennych służących zachowaniu i podwyższeniu przyrodniczej, w tym krajobrazowej jakości przestrzeni i zapobiegania przekształceniom przestrzennym skutkującym utratą bądź istotnym obniżeniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych, fragmentacją terenów przyrodniczo cennych oraz utratą łączności przestrzennej ekosystemów.
3.1.6.	Zasada zachowywania w stanie naturalnym terenów podmokłych - jako regulatorów warunków hydrologicznych, klimatycznych i ekologicznych środowiska oraz elementów naturalnej retencji wód.
3.1.8.	Zasada integralnego podejścia do ochrony różnorodności biologicznej i kształtowania terenów zieleni jako spójnego systemu zielonej infrastruktury – z uwzględnieniem zielonych pierścieni i korytarzy ekologicznych - stanowiących elementy łączności ekologicznej obszarów miejskich z ich otoczeniem.
3.1.9.	Zasada zachowania pozostałości naturalnych ekosystemów i ich ochrony planistycznej, jako cennych obiektów ochrony różnorodności biologicznej zapewniających trwałość ekosystemów (w szczególności terenów podmokłych, łąk dolinnych i śródleśnych,

zadrzewień śródpolnych, starorzeczy i oczek wodnych) – nie objętych dotychczas ochroną prawną.	
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.1.:	
- Ochrona regionalnego systemu ekologicznego przez: - identyfikowanie, dokumentowanie i waloryzację przyrodniczą (m.in. w ramach sporządzania opracowań ekofizjograficznych dla gmin) terenów pełniących funkcję ekologiczną; - zachowanie obszarów, siedlisk i obiektów przyrodniczych szczególnie cennych, reprezentatywnych dla regionu, reprezentujących krajobraz nadmorski, pojezierny, dolin rzecznych i równin zalewowych - zagrożonych zanikiem lub trwałym przekształceniem - oraz obejmowanie ich indywidualnymi formami ochrony przyrody; - zapobieganie rozlewaniu się zabudowy na terenach otwartych niezabudowanych, poprzez ochronę ekosystemów naturalnych i gruntów rolnych; - zachowanie ciągłości przestrzennej powiązań ekologicznych na poziomie krajowym, regionalnym, subregionalnym i lokalnym, z utrzymywaniem przestrzeni wolnej od zabudowy lub ograniczenie intensywności zabudowy w ich przebiegu; - budowę i zachowanie właściwych warunków funkcjonowania lądowych przejść dla zwierząt i przepławek dla ryb (tj. o odpowiednich standardach projektowych i wykonawczych, dostosowanych do potrzeb migracyjnych), w obszarach przecięcia z infrastrukturą techniczną (nie tylko drogami klasy A, S i GP oraz liniami kolejowymi, ale także w ciągach dróg wojewódzkich i przebiegach rurociągów). - Tworzenie koncepcji, planów i programów rozwoju zielonej infrastruktury oraz wyznaczanie, zachowanie i kształtowanie terenów biologicznie czynnych - tzw. zielonych pierścieni, wokół ośrodków miejskich i metropolitalnych. - Uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin korytarzy ekologicznych – ponadregionalnych, regionalnych i subregionalnych oraz uszczegóławianie ich granic i wyznaczenie korytarzy rangi lokalnej, stosownie do skali dokumentu planistycznego. - Określanie w dokumentach planistycznych na poziomie lokalnym zapisów/wytycznych/wskaźników gwarantujących zachowanie ciągłości przestrzennej korytarzy ekologicznych. - Przywracanie cech naturalnych, poprawa kondycji jakościowej elementów środowiska, odtwarzanie obszarów przyrodniczych i ekosystemów zdegradowanych – w tym wodnych, podmokłych, leśnych, łąkowych, a w szczególności: - rekultywacja jezior i przeciwdziałanie procesom ich eutrofizacji antropogennej; - renaturyzacja rzek i dolin rzecznych, przywracanie dolinom rzecznych funkcji korytarzy ekologicznych; - zwiększanie zdolności retencyjnej ekosystemów i terenów. - Zachowywanie, odtwarzanie, rewaloryzacja i kształtowanie elementów przyrodniczych charakterystycznych dla krajobrazu wiejskiego: miedz, pasów zadrzewień śródpolnych, małych cieków i dróg śródpolnych, śródpolnych oczek wodnych, ekosystemów brzegowych wód śródlądowych, żywoptotów etc., w szczególności w rejonach wielkoobszarowej gospodarki rolnej. - Zachowywanie w stanie naturalnym lub zbliżonym do naturalnego obszarów objętych dynamicznymi procesami geomorfologicznymi, w szczególności odcinków wybrzeża morskiego i dolin rzek, gdy nie stwarza to zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i ich mienia oraz infrastruktury. - Zapewnienie w dokumentach planowania przestrzennego warunków utrzymania potencjału przyrodniczego lasów, starodrzewów, zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych, terenów bagiennych i torfowiskowych, łąk śródleśnych – szczególnie w obszarach korytarzy ekologicznych.	
3.2.	Ochrona obszarów o charakterystycznym krajobrazie kulturowym lub znaczeniu historycznym
3.2.1.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania przestrzennego obszarów i obiektów o wartościach kulturowych i krajobrazowych oraz ich otoczenia, w szczególności wpisanych do rejestru oraz wojewódzkiej ewidencji zabytków, ustanowionych pomników historii i parków kulturowych. <u>Owidz (dworek secesyjny wraz z parkiem angielskim), Sucumin (pałac), Szpegawsk (zespół dworsko-parkowy), Sumin (zespół dworsko-parkowy)</u>
3.2.2.	Zasada ochrony walorów widokowych, w tym panoram oraz przedpola ekspozycyjnych zabytkowych wsi i miast, obiektów zabytkowych oraz dóbr kultury współczesnej

	stanowiących dominanty architektoniczne.
3.2.4.	Zasada kształtowania w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego sieci szlaków kulturowych, wyposażonych w odpowiednią infrastrukturę towarzyszącą oraz rozpoznawalny w przestrzeni system identyfikacji wizualnej.
3.2.5.	Zasada kształtowania otoczenia obiektów dziedzictwa kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej w sposób kreujący przestrzeń publiczną integrującą mieszkańców, z uwzględnieniem i poszanowaniem wartości kulturowych i krajobrazowych.
3.2.7.	Zasada zachowania wartościowych drewnianych obiektów dziedzictwa kulturowego in situ, a w sytuacjach, które tego wymagają, przenoszenia najwartościowszych obiektów do parków lub muzeów etnograficznych. <i>obiekty z muru pruskiego w: Grabowie Kościerskim - plebania, Grabowskiej Hucie - dom, Rekownicy - drewniany dom nr 2</i>
3.2.8.	Zasada obejmowania ochroną planistyczną w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obiektów ujętych w gminnych ewidencjach zabytków oraz wartościowych obiektów historyczno-kulturowych nie objętych dotychczas żadną prawną formą ochrony.
3.2.9.	Zasada określania w treści studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, obszarów i obiektów o wysokich wartościach kulturowych, proponowanych w Planie do objęcia ochroną w postaci pomników historii i parków kulturowych. Brak woli określenia tych obszarów wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (USTALENIE).
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.2.:	
1. Utrzymanie w dobrym stanie zasobów dziedzictwa kulturowego objętych ochroną konserwatorską prawną (rejestr zabytków) oraz ustawową (ewidencja zabytków), w szczególności zabytkowych układów urbanistycznych, urbanistyczno-krajobrazowych i ruralistycznych oraz licznych zamków, zespołów pałacowo-parkowych, dworskich, kościołów i założeń klasztornych, obiektów budownictwa przemysłowego i obronnego, obiektów militarnych i fortyfikacyjnych. 2. Kompleksowa odnowa i rewaloryzacja definiujących tożsamość regionu zdegradowanych zabytkowych założeń przestrzennych obszarów historycznych, obiektów i zespołów zabytkowych (zwłaszcza zespołów pałacowo-parkowych i dworskich, historycznych (zwłaszcza średniowiecznych) układów ruralistycznych, zarówno wpisanych do rejestru, jak i uwzględnionych w ewidencji zabytków oraz pozostających poza nimi, z uwzględnieniem wymogów konserwatorskich oraz lokalnego charakteru zabudowy. 5. Zachowanie i eksponowanie miejsc pamięci narodowej, w tym miejsc kaźni, wydarzeń oraz walk historycznych, w szczególności: 7) Lasu Szpęgawskiego - miejsca kaźni ludności Kociewia na początku II wojny światowej (USTALENIE). 10. Wzmacnianie istniejących oraz nadawanie (w sposób nieumniejszający ich wartości kulturowej) obiektom zabytkowym nieużytkowanym nowych funkcji kulturalnych, turystycznych i edukacyjnych w celu efektywnego i racjonalnego gospodarowania zasobami dziedzictwa kulturowego, podnoszenia atrakcyjności poszczególnych obszarów oraz tworzenia miejsc pracy.	
3.3.	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń środowiska
3.3.2.	Zasada stosowania i dostosowania rozwiązań w zakresie indywidualnych i lokalnych systemów oczyszczania ścieków do warunków środowiskowych, w tym ukształtowania terenu, warunków gruntowo-wodnych, rodzaju odbiornika, intensywności zabudowy, oraz z uwzględnieniem sposobów zaopatrzenia w wodę; rozwiązania te wymagają uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
3.3.9.	Zasada zmniejszania negatywnego oddziaływania transportu na środowisko przez: 3) tworzenie stref buforowych i obudowy biologicznej wzdłuż dróg wysokich klas technicznych, ograniczających rozprzestrzenianie zanieczyszczeń motoryzacyjnych; 4) ograniczenie przeznaczania pod budownictwo mieszkaniowe terenów zagrożonych podwyższonym poziomem hałasu komunikacyjnego, w tym w sąsiedztwie dróg ekspresowych, linii kolejowych i lotnisk.

3.3.12.	Zasada uwzględniania w planowaniu zagospodarowania przestrzennego uciążliwości wynikających z funkcjonowania i oddziaływania istniejących i planowanych instalacji do przetwarzania odpadów.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.3.:	
1. Kontynuacja weryfikacji obszarów i granic oraz wyznaczanie nowych aglomeracji ściekowych. 2. Poprawa dostępności do systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych przez: 3) upowszechnianie indywidualnych i lokalnych systemów oczyszczania ścieków bytowych na terenach zabudowy rozproszonej.	
4.1.	Wzmacnianie relacji funkcjonalno-przestrzennych miejskich obszarów funkcjonalnych z wykorzystaniem ich zróżnicowanych potencjałów
4.1.1.	Zasada koordynacji planowania strategicznego i przestrzennego, w szczególności przez wspólne planowanie rozwoju i zarządzanie systemami gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, gospodarki energetycznej, usług publicznych (w tym edukacji, ochrony zdrowia, kultury i sportu), usług ekosystemów, transportu zbiorowego i terenów inwestycyjnych.
4.1.4.	Zasada wyznaczania nowych terenów inwestycyjnych w oparciu o istniejący układ komunikacyjny, w tym obsługę transportem zbiorowym w sposób minimalizujący negatywny wpływ na jakość środowiska przyrodniczego i warunki zamieszkania.
4.1.6.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych uwzględniających zachowanie i funkcjonowanie systemu zielonych pierścieni wokół miast, powiązanych z miejskimi systemami zieleni.
4.1.9.	Zasada zapewnienia wysokiej jakości środowiska zamieszkania, polegająca na zapewnieniu w miejscu zamieszkania dostępu do wysokiej jakości przestrzeni publicznej, transportu zbiorowego, podstawowych usług publicznych oraz usług ekosystemów.
4.1.10.	Zasada priorytetu dla wdrażania rozwiązań niskoemisyjnych i nieemisyjnych w rozwoju infrastruktury komunalnej, w tym transportu zbiorowego.

- 2) Przypominamy, że przedmiotem DT mogą być ustalenia – zapisy oznaczone w tekście *Planu* symbolem *U*, jedynie jeśli nie są one jednoznacznie określone. Dotyczy to przede wszystkim ustaleń posiadających tzw. klauzulę elastyczności („brak uwzględnienia wymaga indywidualnego uzasadnienia”). W tym zakresie inicjatywa podjęcia dyskusji na ich temat należy do Zespołu DT Gminy Starogard Gdański.

3. Skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP –gmina Starogard Gdański

W skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP, wchodzi:

- Mieczysław Struk - Marszałek Województwa Pomorskiego jako Przewodniczący Zespołu,
- Jakub Pietruszewski - Dyrektor Pomorskiego Biura Planowania Regionalnego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,
- Anna Błazewicz-Stasiak - Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,
- Małgorzata Obroślińska – Referat Gospodarki Przestrzennej, Departament Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego,
- Anna Łoziak – Kierownik Zespołu Osadnictwa i Dziedzictwa Kulturowego, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- Grażyna Kubicz – Kierownik Zespołu Transportu i Infrastruktury Technicznej, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- Jarosław Czocharński – Kierownik Zespołu Środowiska i Krajobrazu, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- Elżbieta Pomierski - Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego, Sekretarz Zespołu.

4. Termin Dialogu Terytorialnego

Zgodnie z Koncepcją DT przewiduje się przeprowadzenie 2 spotkań. Proponowany termin I spotkania w ramach DT między **11 – 25 marca 2019 roku** (terminy do ustalenia).

II spotkanie powinno się odbyć w terminie wskazanym przez Panią Wójt, ale przed uzyskaniem opinii o projekcie studium od właściwej komisji urbanistyczno-architektonicznej.

Osobą kontaktową w sprawie DT ze strony Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP jest Elżbieta Pomierski tel. 0-59 843 10 60, e-mail: e.pomierski@pbpr.pomorskie.pl

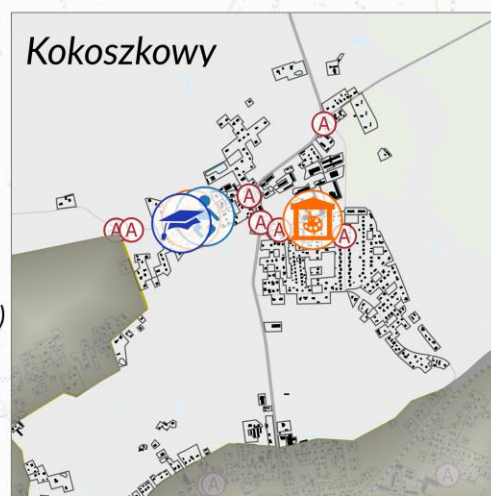
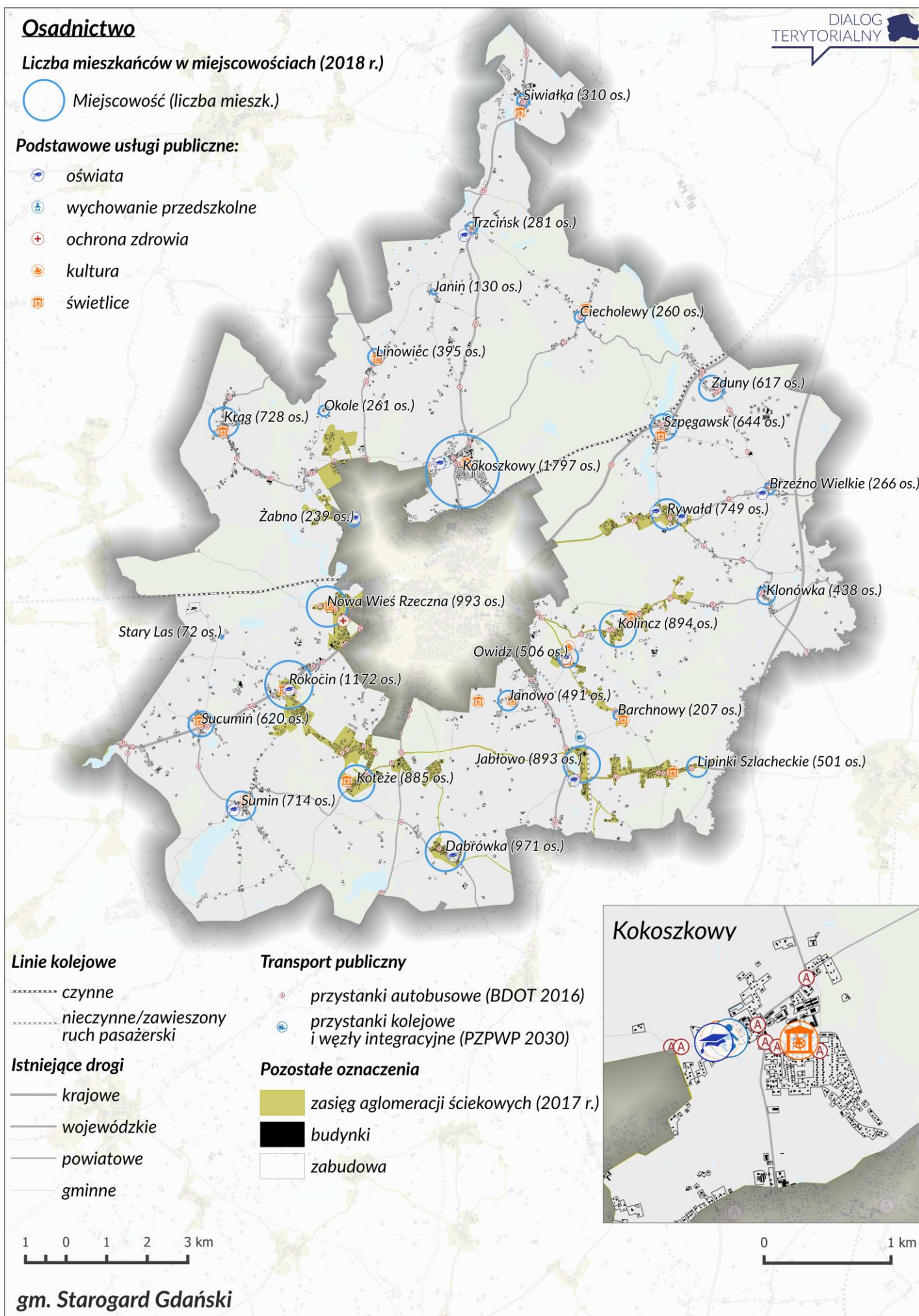
Osadnictwo

Liczba mieszkańców w miejscowościach (2018 r.)

○ Miejscowość (liczba mieszk.)

Podstawowe usługi publiczne:

- oświata
- wychowanie przedszkolne
- ochrona zdrowia
- kultura
- świetlice

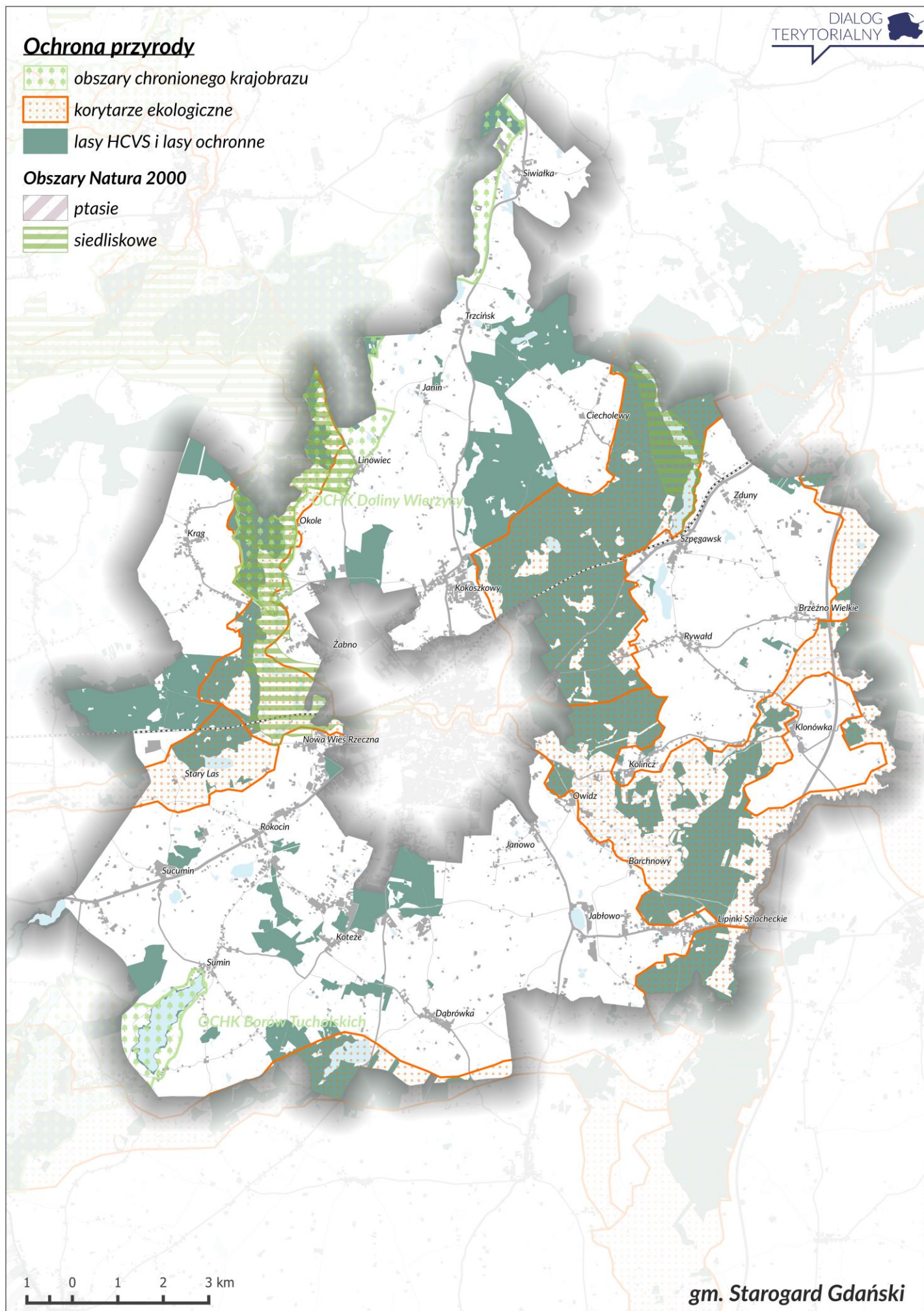

Ochrona przyrody

- obszary chronionego krajobrazu
- korytarze ekologiczne
- lasy HCVS i lasy ochronne

Obszary Natura 2000

- ptasie
- siedliskowe

Bezpieczeństwo energetyczne i źródła odnawialne

Istniejące i potencjalne źródła energii

istniejące elektrownie wodne

obszar wyznaczony w mpzp pod lokalizację turbin wiatrowych

Elementy systemu energetycznego

istniejąca linia elektroenergetyczna
najwyższego napięcia NN (400kV)

istniejąca linia elektroenergetyczna
najwyższego napięcia NN (220 kV)
przewidziana do likwidacji

istniejące linie elektroenergetyczne
wysokiego napięcia WN (110 kV)

planowana linia elektroenergetyczna
wysokiego napięcia WN (110 kV)

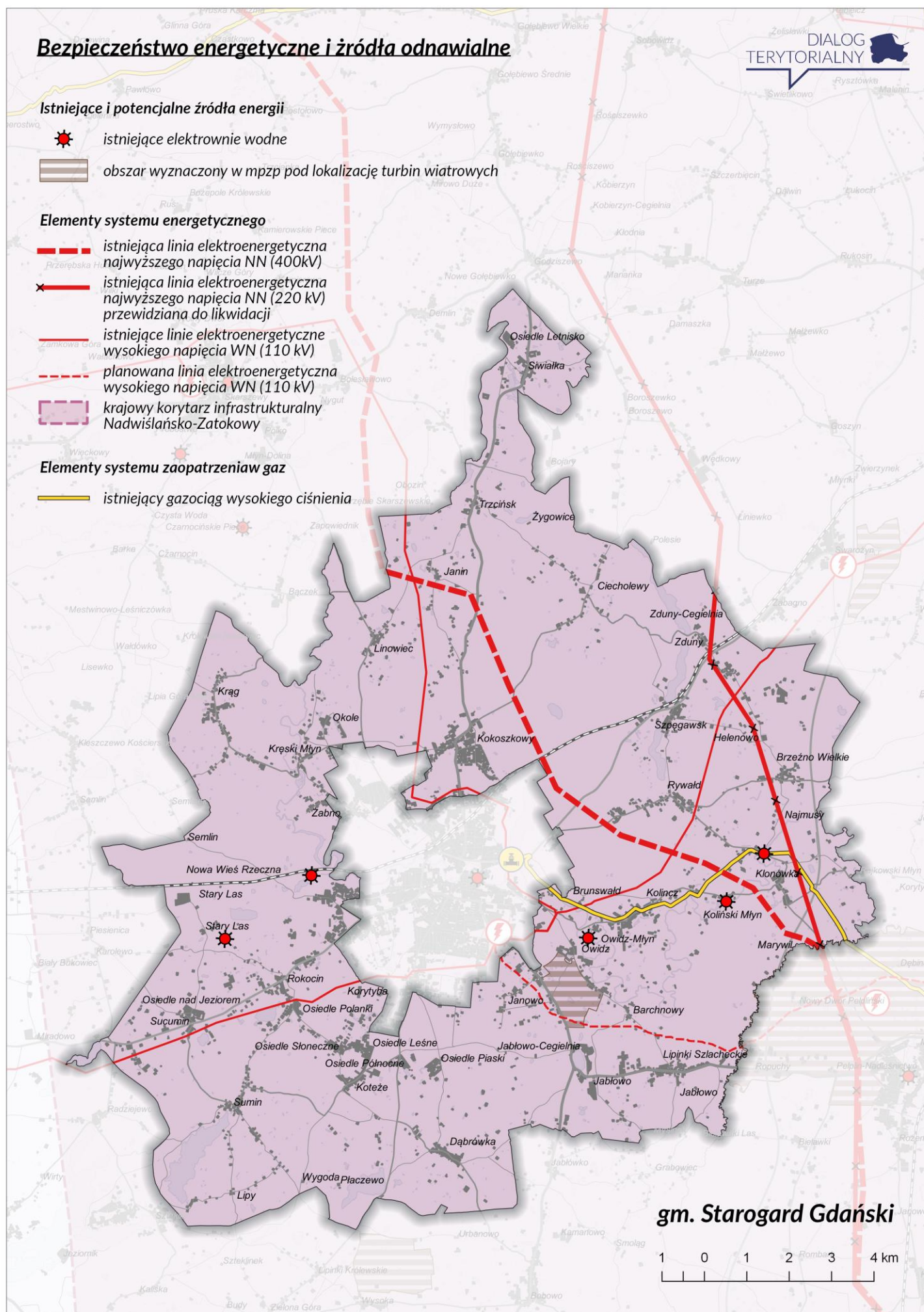

krajowy korytarz infrastrukturalny
Nadwiślańsko-Zatokowy

Elementy systemu zaopatrzenia w gaz

istniejący gazociąg wysokiego ciśnienia

gm. Starogard Gdański

1 0 1 2 3 4 km

Infrastruktura zaopatrzenia w wodę, ochrony środowiska i przeciwpowodziowa

DIALOG
TERYTORIALNY

Zaopatrzenie w wodę

- ujęcia wód podziemnych
- teren ochrony pośredniej ujęcia wody Południe

Odprowadzenie i oczyszczanie ścieków

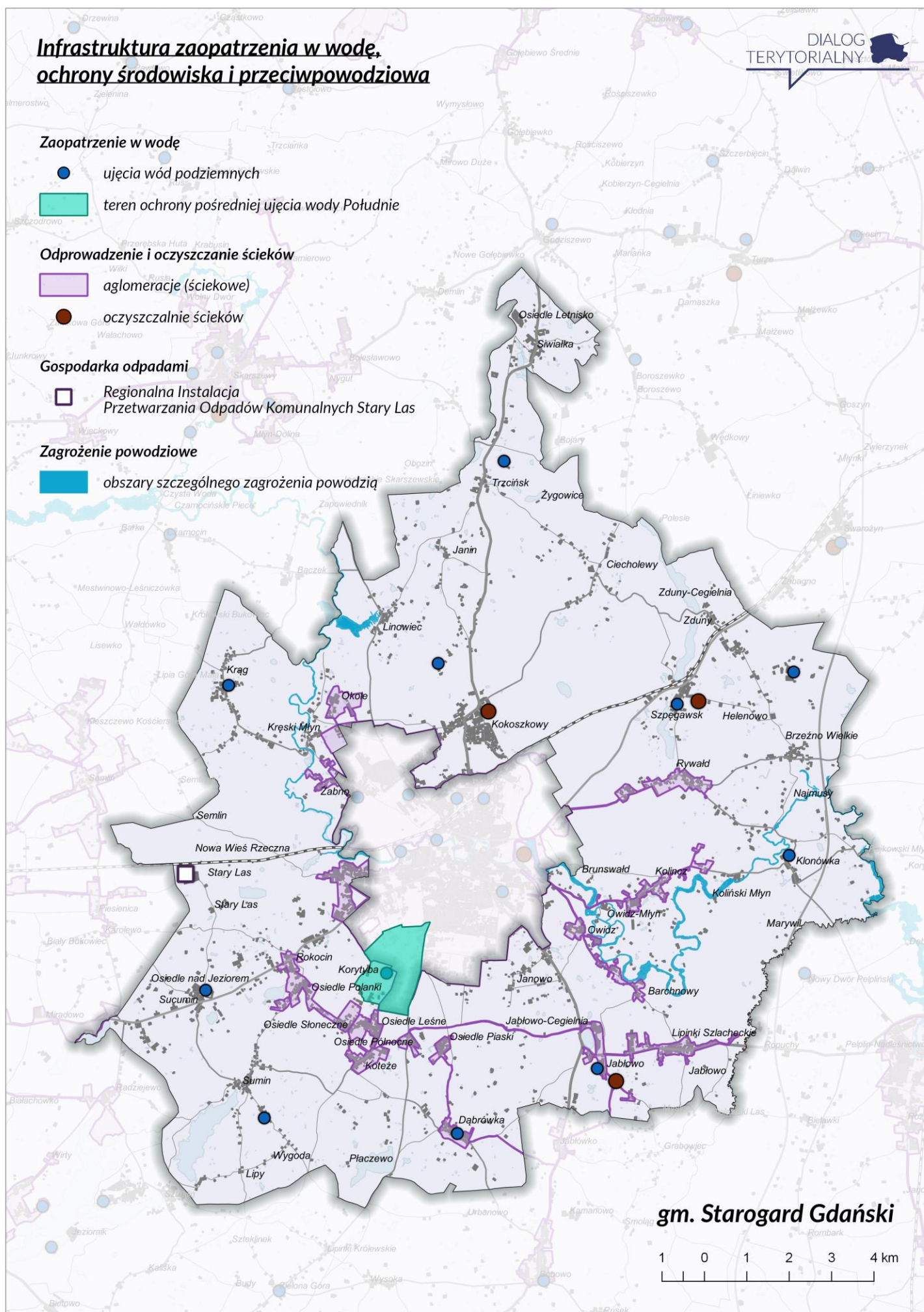
- aglomeracje (ściekowe)
- oczyszczalnie ścieków

Gospodarka odpadami

- Regionalna Instalacja Przetwarzania Odpadów Komunalnych Stary Las

Zagrożenie powodziowe

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią

gm. Starogard Gdański

1 0 1 2 3 4 km

Turystyka (trasy rowerowe i szlaki kajakowe)

Trasy rowerowe (PZPWP 2030):

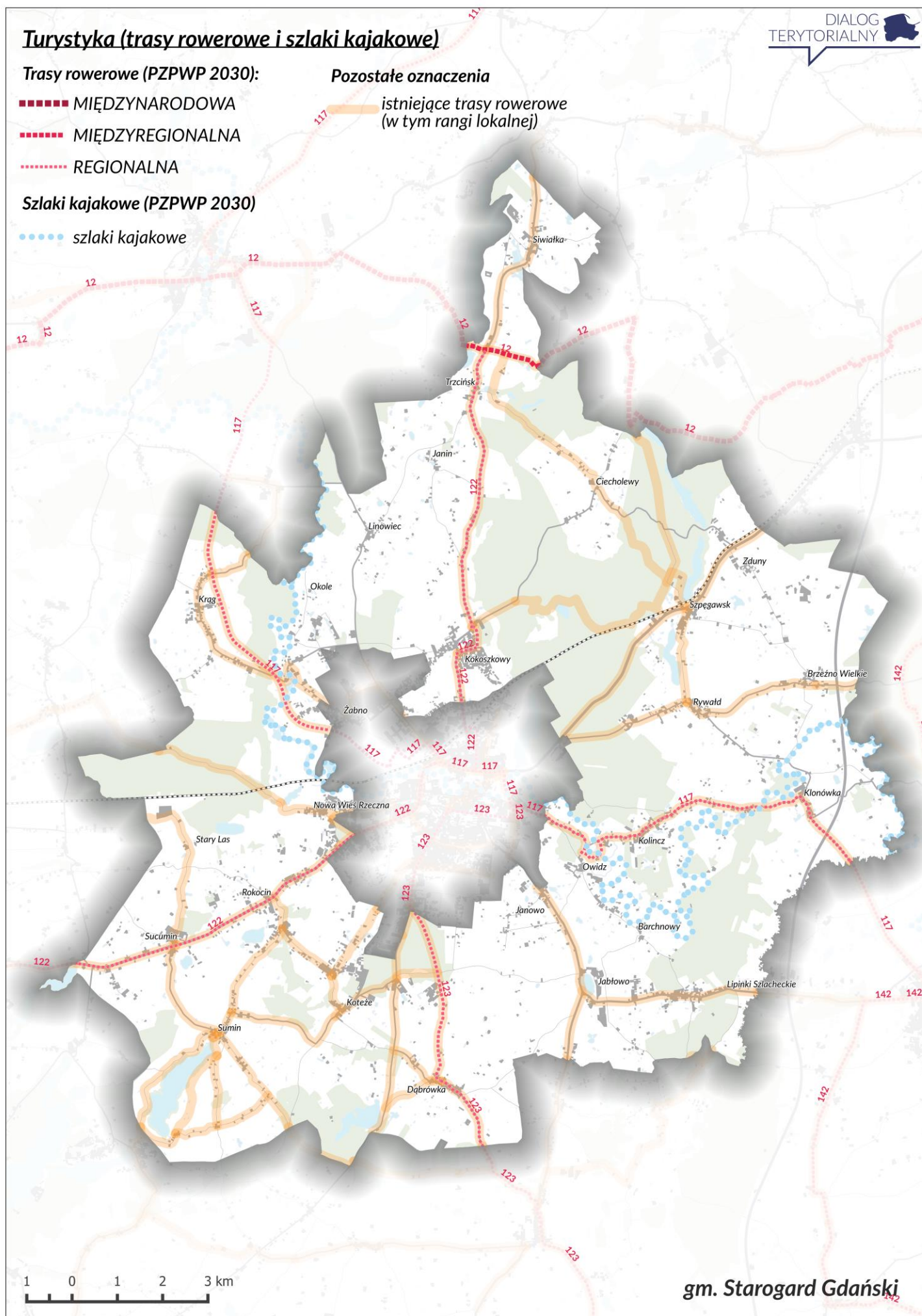
- MIĘDZYNARODOWA
- MIĘDZYREGIONALNA
- REGIONALNA

Pozostałe oznaczenia

istniejące trasy rowerowe
(w tym rangi lokalnej)

Szlaki kajakowe (PZPWP 2030)

- szlaki kajakowe

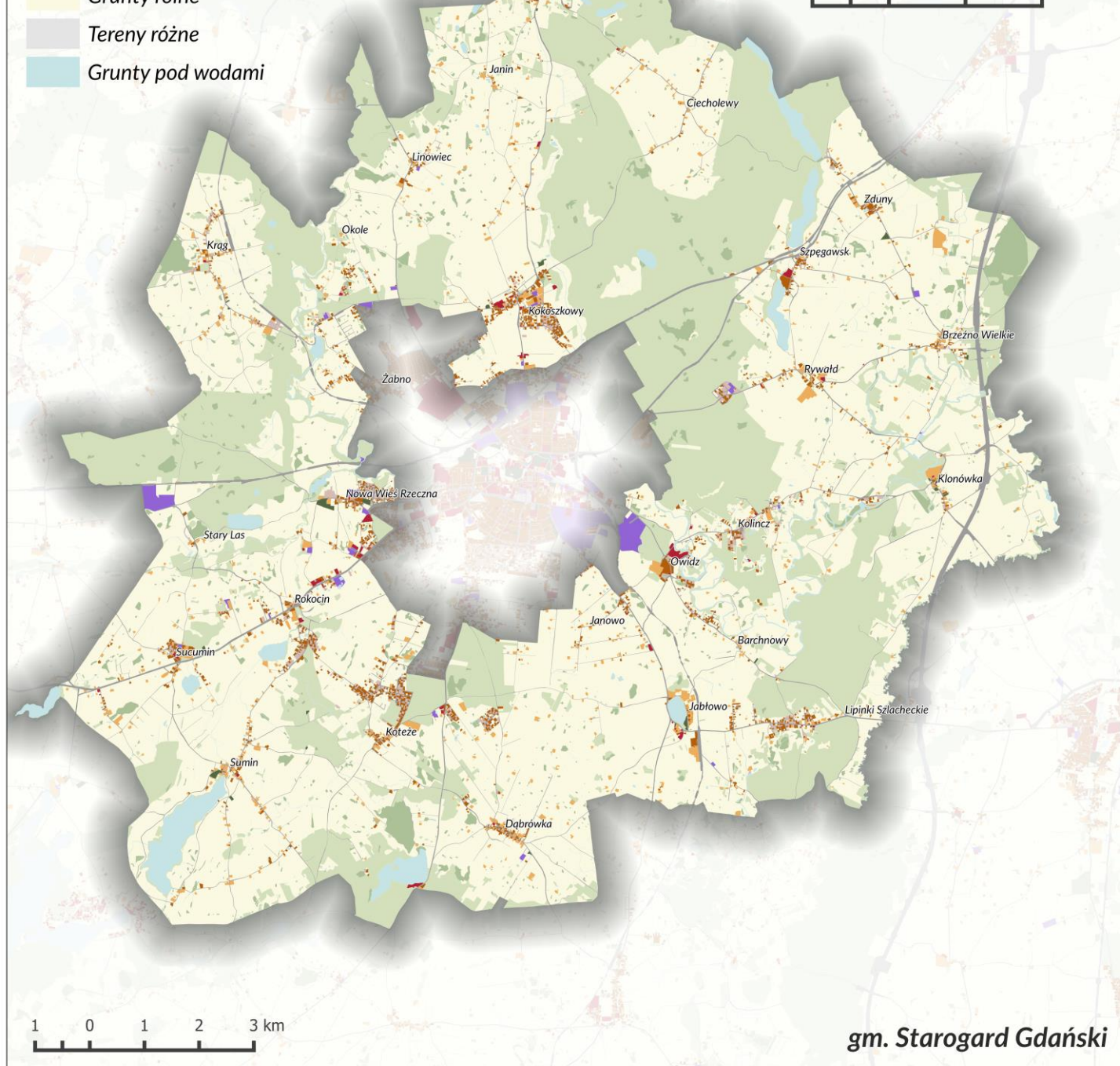
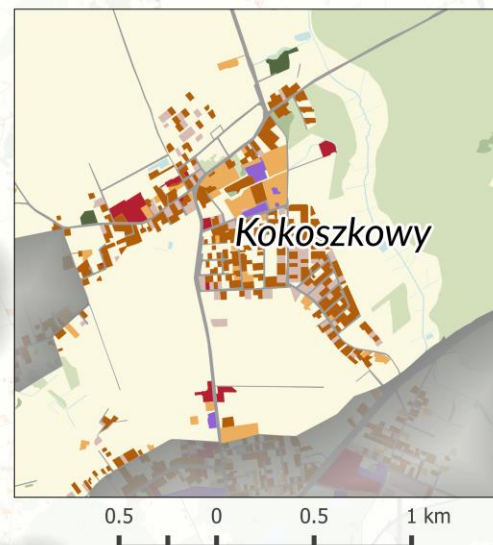

gm. Starogard Gdański

Użytkowanie gruntów

Użytkowanie gruntów - dominujące funkcje
zgodnie z klasyfikacją przyjętą w bazie ewidencji gruntów PODGiK

- Tereny mieszkaniowe
- Tereny rolne zabudowane
- Tereny przemysłowe
- Inne tereny zabudowane
- Tereny niezabudowane zurbanizowane
- Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe
- Tereny komunikacyjne
- Kopaliny
- Nieużytki
- Grunty leśne
- Grunty rolne
- Tereny różne
- Grunty pod wodami

Ochrona dziedzictwa kulturowego

Obiekty i obszary wpisane do Rejestru Zabytków województwa pomorskiego

zabytki archeologiczne

• archeologiczne (oznaczone punktowo)

NAZWA	DATOWANIE	FUNKCJA_I	FUNKCJA_II
Kokoszkowy	epoka żelaza	cmentarzysko	plaskie
Linowiec	epoka żelaza	cmentarzysko ciałopalne	
Kolińcz	epoka kamienia	osada	otwarta
Sumin	epoka żelaza	cmentarzysko	plaskie
Okole	średniowiecze	osada	
Klonówka	epoka żelaza	osada	otwarta

■ archeologiczne (oznaczone powierzchniowo)

NAZWA	DATOWANIE	FUNKCJA_I
Siwiatka	średniowiecze	grodzisko
Owidz	średniowiecze	grodzisko
Ciecholewy	średniowiecze	grodzisko

zabytki nieruchome (oznaczone punktowo)

• obiekty i obszary

funkcja	nazwa	datowanie	PRNG_miejscowosc
gorzelnia	gorzelnia	1873 r.	Sucumin
sanitariaty	szalec	1905 - 1907	Krag
park	park	koniec XIX w.	Sucumin
zespół/ pałac	zespół pałacowo-folwarczny	XVII w.	Sucumin

zabytki nieruchome (oznaczone powierzchniowo)

■ obiekty i obszary

funkcja	nazwa	datowanie	PRNG_miejscowosc
pałac	pałac	koniec XIX w.	Sucumin
rzędcówka	dom zarządcy	1870 r.	Sucumin
stajnia	stajnia	koniec XIX w.	Sucumin
stajnia	stajnia	koniec XIX w.	Sucumin
spichlerz	spichlerz	4. ćw. XIX w.	Sucumin
dwór	dwór	2. ćw. XIX w.	Owidz
inny budynek mieszkalny	dom mieszkalny	koniec XIX w.	Owidz
inny budynek gospodarczy	obora	koniec XIX w.	Owidz
inny budynek gospodarczy	stodoła	koniec XIX w.	Owidz
spichlerz	spichrz	1867 r.	Koteże
dwór	dwór	2. ćw. XIX w.	Rokocin
zespół/ dwór	zespół dworsko-parkowy	2. poł. XVIII w.	Owidz
zespół/ dwór	zespół dworsko-parkowy	XVI - XIX	Rokocin
park	park	koniec XIX w.	Owidz
park	park	1. poł. XIX w.	Rokocin
kościół	kościół parafialny pw. Podwyższenia Krzyża Świętego	XIV - XV	Dąbrówka
kościół	kościół parafialny pw. św. Wawrzyńca	XIV w.	Jabłowo
kościół	kościół parafialny pw. św. Jana Chrzciciela	1926 - 1927	Sumin
teren przykościelny			Sumin
kościół	kościół parafialny pw. św. Katarzyny	2. poł. XIV w.	Klonówka
dwór	dwór	1800 r.	Szpegawsk
park	park	XIX w.	Szpegawsk
pałac	pałac	poł. XIX w.	Nowa Wieś Rzeczna
kościół	kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny	1905 - 1907	Krag
kościół	kościół parafialny pw. św. Barbary	XIV w.	Kokoszkowy
	strefa chronionego krajobrazu		Nowa Wieś Rzeczna
zespół/ pałac	zespół pałacowo-parkowy	poł. XIX w.	Nowa Wieś Rzeczna
park	park	1843 r.	Nowa Wieś Rzeczna

1 0 1 2 3 km

gm. Starogard Gdański